

Europagt vil koste dansk økonomisk selvstændighed.

Af: Hardy Hansen, fhv. forbundsformand SiD (i dag 3F) og Henrik Herløv Lund, økonom – cand. Scient. Adm.

Det må anerkendes, at den vedtagne ”Konkurrenceevnepagt” ER blevet modificeret i forhold til Merkels oprindelige udkast. Det kan vi ikke mindst takke modstanden mod pagten fra fagbevægelse, arbejderpartier og venstrefløj i EU for. Det er nu først og fremmest ”..de enkelte lande selv, der har ansvaret for at vælge de økonomisk-politiske initiativer, der efter landets opfattelse vil være effektive for at nå målene”.

Men selv om konkurrenceevnepagten ikke er direkte juridisk bindende på metoder, vil den forpligte de enkelte lande politisk på målene. Og at det enkelte land selv kan vælge metoden, vil næppe betyde, at man kan gøre hvad man vil i stik modsætning til pagtens mål og sigte. Det fremgår tværtimod direkte, at pagten”... bliver afspejlet i de nationale reformprogrammer og stabilitetsprogrammer, der indgives hvert år, og som vil blive vurderet af Kommissionen, Rådet og Eurogruppen”. Danmark vil altså blive sat under massivt pres, hvis vi ”skejer ud” i forhold til pagten.

Og det overordnede sigte og de fleste af konkurrenceevnepagtens mål handler stadig om statsoverskud, erhvervslivets profitabilitet og stærk euro. Helt afgørende er det, at landene forpligter sig til at overføre EU's budgetregler, der sætter grænser for statsunderskud og gæld, til national lovgivning. Heri ligger en institutionalisering af den besparelsesstrategi, som føres overalt i EU i dag.

Og pagtens sigte er tydeligt. Således tales der i pagten om sikring af, at ”lønoverenskomster i den offentlige sektor skal understøtte bestræbelserne vedrørende konkurrenceevnen i den private sektor” dvs. lavere løn til de offentligt ansatte. Endvidere skal pagten sikre ”En omkostningsudvikling, der er i overensstemmelse med produktiviteten” dvs. der skal holdes igen med lønnen. Og når der tales om at ”Tilpasse den faktiske pensionsalder til den forventede levetid” betyder det forringet pension og senere tilbagetrækning.

Fraværet af direkte sanktioner bør ikke overvurderes. For også de til den nuværende Vækst og Stabilitetspagt og konvergenskravene knyttede sanktioner er ganske svage eller nærmest fraværende på samme måde som konvergenskravene, men har ikke desto mindre medført meget omfattende nedskæringer på velfærden overalt i EU, herunder også i Danmark. Dansk økonomisk råderum og kompetence til at føre selvstændig økonomisk politik og velfærdspolitik kan derfor ikke undgå at blive påvirket ved tilslutning til pagten. Dansk tilslutning til pagten vil næppe være befordrende for, at der i Dan/mark kan føres en vækst -og beskæftigelsespolitik. Danmark bør derfor ligesom Sverige og Storbritannien sige nej.

Det anføres, at finansministeren har garanteret dansk økonomisk råderum. Men pagten er IKKE finansministerens, men EU's. Og garantierne er i modstrid med pagtens sigte og substans.